

bir keyfiyettir. Tekrar ediyorum, mukaddimeye verdiğim ve vereceğim -evvelce tespit ettiğim için- aldığımdan yüzlerce defa fazladır. (Kaçan tavşan büyük görünür) darbı meseli her yerde varid olamaz.

Cincife, Dazya misallerini verdikten sonra “şimdi durum nedir bu kitabelere yalnız başına tasarruf hakkınız var mı... ilh..” diyorsunuz. Aziz üstadım. Sizinle beraber oturduğumuz sofraya sizden önce el uzatmadım, uzatmayacağım. Fakat zat-ı âlileri de benim Ahmet Tevhit Bey zamanından beri çiğneyip yutmaya çalıştığım bir iki lokmaya müsamaha etmenizi rica ediyorum. Malum olduğu üzere kitabımda yalnız Tokat, Sivas değil senelerden beri toplanmış ve henüz neşir imkânı bulunamamış, Anadolu’nun her tarafından kitabeler vardır.

Sizinle yaptığımız gezilerin mahsulü olan notlar, fotoğraflar yığın yığın muhafaza edilmeyi de beraberce düşünerek bir şekle ifrağımızı beklemektedir. Bugün inanmazsanız bile yarın takdir edeceğiniz vechile elimizdeki malzeme yanında bunlar ağıza alınmaya değmez.

Kitap müsveddelerinin zat-ı âlilerine verildiğini Ekrem Akurgal, Tahsin Özgüç, Uluğ Beyler söylemişlerdi, herhalde hatırlarsınız. Kitabeler tarih ve devir sırasına göre yazılmışlardır. Her kitabe hakkında verilen malumat diğer sayfalara sirayet etmiştir. Fazla olarak:

A-Memleket adına göre. B, tarih sırasına göre ilim cetvelleri yapılmış, yine sayfa esasına göre fotoğraf fihristi de eklenmiştir. Yani Sivas ve Tokat’ı alakadar eden malumat ayrıca bir bölüm, bir sayfa halinde değildir. Haklı olduğuma vicdanen kani bulunduğum halde mahzâ hatırınız için, emriniz yerine gelsin diye bunları çıkarmayı düşündüm. Müsveddeleri önüme aldım. Birer birer gözden geçirdim. Bütün kitap delik deşik, alt üst oluyor. Kitabı yeniden tertipleyip yazmak yahut tekrar vadi-i nisyana atmak zarureti doğuyor. Eminim ki buna da sizin vicdanınız razı olmaz. Merhametiniz el vermez.

Fihristleriyle beraber 120 sayfa kadar olan bu kitabı öğle teneffüslerinde falan daktilo ettirirken 10 liraya yakın para verdim. Üstelik daktiloya bir de Turan Lokantası’nda ziyafet çekmiştim. Öz niyet bozulunca beraber çalışmamız için bu fakiriniz de neşe, şetaret kalbinde kuvvet, kaleminde takat kalmayacaktır.

Bu kitap böylece kalsın katiyen bozmayalım. Muhakkak ki siz ilme ve kitaba hürmeti en iyi bilen âlicenap bir kimsesiniz.

İkinci şartınıza gelince; beraber yaptığımız gezilerin notlarını zat-ı âlilerine devretmek. Bu bana çok müsait görünüyor. Şöyle 80-100 parça not kağıdı ile bir o kadar fotoğrafı zarflayıp buyurdunuz.. Demek hakikaten işin en kolay tarafıdır. Fakat ben de dürüst davranmış olmak için yazmaya mecburum ki; bununla muhtelif defterlere, yüzlerce parça kâğıtlara bazen ayakta, bazen bağdaş kurmuş olarak alelacele yazılmışlardır. Başkaları tarafından okunması, faydalanılması mümkün değildir. Bilhassa noksan kitabeler Tokat Kitabeleri, Sivas Şehri gibi kitapların kenarlarına işaret edilmiş Amasya tarihlerinin kenarına notlar konmuştur. Tarih Encümeni Mecmuasında neşredilen kitabelerin diğer neşriyatla farkları da bu mecmualarda tahşiye olunmuştur. Bunlar toptan düşünülünce ve ba-husus ekserisi hafızaya dayanan fotoğraflarla bunların irtibatını mevzubahis olunca yapılacak tek çare bu iyi beraber bitirmemizdir.

Şu Tokat’ın 8-10 kitabesi esasen ciddiye almaya da değmezdi. Mademki önemli görülmedi. Ber-vech-i bâlâ maruzatım kabul buyurulursa cidden memnun olacağım. Ve zat-ı âlilerini memnun etmeye çalışacağım.. Bundan sonraki işlerin (mukaddimenin yazılmasında, müşterek vakfiye neşrinde ve saire de) hep hak ve adalet dairesinde üstadımın dedikleri olsun. Hatta Ankara matbuatında neşredilecek eserlerinizin vesikalarını da daima gözden geçirmeyi kabul ederim. Eğer Katip Çelebi makalenizi görseydim [Mate’t-Tahrir] sayfa 109, [ehad-ı zihn], [fa’iti], [ve hurrir], [men-lehü’l-eşref] sayfa 118, ilh.. tertip hatalarını yaptırmazdım.

Bâkîye emanet olunuz. Hanımefendiye hürmetler sunarım. Küçüklerin gözlerini öper, sıhhat ve selamette olmalarını Cenabı Hak’tan niyaz eylerim. Haklı olduğuma inanmadığım halde